פרשת צו

בצוותא עם ה'

קלח היה תונברוקה ןמ דחא לכב .שדקמה תיבב סיבירקמ סינהכה ויה רשא תונברוקב תקסוע וצ **פרשת** שאותו קיבל הכהן, לפעמים הכל, ולפעמים רק חלק, את השאר קיבל בעל הקורבן. חוץ מקרבן עולה, שיש הבדל, העולה היא קריבה כולה לה', הכהנים לא מקבלים כלום, רק את עור העולה. מה יעשו בעור, יאכלו אותו?! לכן בקרבן עולה הכהן מקבל קצת חלישות, כלומר הוא לא כל כך מזדרז לבצע את העבודה, כי הוא הרי חושב - 'אין לי מה להרוויח, אז למה אני צריך לרוץ?' לכן באה התורה ואומרת בלשון ,רוביח הז אתווצ ,אתווצ ןושלמ 'וצ' - רחא תצק שוריפ שי ,קדצ חמצה וניברל .זוריז אלא וצ ויא - 'וצ' הכוונה ב'צו' זה לחבר את היהודי להקב"ה. השאלה היא מה הם הכלים שצריך כדי להתחבר להקב"ה? **ותוא ארית ריהלא 'ה תא"**אחת המצוות החשובות ביותר שעם ישראל קיבלו היא להידבק בה', שנאמר: סימייקמ ?סישדקתמ ריא .וב קבדהל רתוי בהוא ה"בקה ,שודק רתוי סדאהש לככ .**תעבוד ובו תדבק"** לשמל ומכו ."**הדש חירכ ינב חיר"** ,"**ונבל חירכ ריתומלש חירו"**מצוות. כי המצוות עושות ריח טוב אנשים שאוהבים להדבק בריח טוב, אבל כשיש ריח של נבלה, אנשים אולי מטעמי נימוס, לא יעשו בעיות, אבל וודאי שהם יחזיקו את האף שלהם, ככה זה עם העבירה, ריחה קשה יותר מריח הנבלה.